

Beste parochianen,

In een nieuwjaarsbrief – die voorgelezen wordt in het laatste weekend van het jaar – mag al eens teruggekeken worden op het jaar dat voorbij is.

Dat was een jaar waarin we met z'n allen een beetje meer naar de nieuwe parochiale eenheid Oscar Romero zijn toegegroeid. De herschikking van de vieringen voelde niet zo onwennig meer en het heen en weer rijden tussen onze vertrouwde torens en de nieuwe vieringplekken werd een beetje een gewoonte. En dat is een goeie zaak, als je het mij vraagt. We leren elkaar kennen over oude grenzen heen. En ik hoop voor volgend jaar dat we verder gaan op deze weg. Want met alle veranderingen en verschuivingen en nieuwe eenheden geloof ik er stellig in dat er leven is voor de toekomst in christelijke geloofsgemeenschappen. Zeker als mensen echt gemeenschap rond onze Heer Jezus willen vormen.

Over grenzen gesproken. We hebben de voorbije jaren contact gemaakt met de geloofsgemeenschap in Korsele. Voor het eerst in de geschiedenis hier in de Vlaamse Ardennen hebben we in januari in de bidweek voor de eenheid samen eucharistie gevierd. Dat is een mooi verhaal. Op de derde zondag van januari zullen we dat opnieuw doen. En ik hoop dat we daar opnieuw met velen zijn om onze geloofsbroeders en -zusters een warm welkom te geven.

2017 was voor mij ook het jaar met het bezoek aan Father Amal in India. Ik ga natuurlijk al graag eens op reis, maar twee weken op stap met Father Amal doet toch iets met een mens. Amal was al een paar keer bij ons in de parochie te gast en vertelde dan zelf over zijn werk. Hij is priester in het bisdom Varanasi. Hij is voltijds vrijgesteld voor diaconaal werk. Dat is het werk dat wij christenen doen om de situatie van mensen in nood – welke nood dat ook mag zijn – te verbeteren. Ik mag mezelf toewensen dat ik de kracht die ik mocht ervaren bij mensen aan de onderkant van de Indische samenleving hier mag verder laten uitdeinen.

In de bezigheden van Amal speelt de geloofsovertuiging van mensen geen enkele rol. We zijn allemaal Gods kinderen. De naam die je gebruikt voor God speelt geen rol om samen aan een betere wereld te werken.

Het beeld dat mij daar bij blijft is een foto die ik gemaakt heb in de Lotustempel in Delhi. Deze tempel is gebouwd met het oogpunt op de ontmoeting tussen alle godsdiensten. Wie er al was weet dat daar geen foto's gemaakt mogen worden. Het toch maken van deze foto was een momentje van stout zijn. Het was – ter mijne verdediging – een onweerstaanbare drang om deze ster voor u mee te brengen. Het gebeurde met voorbedachte rade om u nu deze brief te kunnen schrijven.

De muren van de Lotustempel hebben de vorm van de blaadjes van een lotusbloem. Waar de blaadjes bovenaan samenkomen, vormen ze een opening in de vorm van een ster. Dat beeld trof mij op dat moment op die plaats.

In deze dagen rond Kerstmis spreekt dat symbool van een ster. Deze ster laat het licht binnen in deze ruimte. Een ruimte die uitdrukkelijk ontworpen is als stilteplek voor alle gelovige mensen, wat hun eigen geloofstraditie ook is.

Dan wens ik ons met Kerstmis en voor het nieuwe jaar een veilige ruimte om met elkaar in gesprek te gaan. Dat er leerrijke en deugddoende ontmoetingen mogen gebeuren onder onze (kerst)ster.

Uw parochiaal kapoentje,

Patrick

Welden, het laatste weekend van 2017.